

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 52247

гр. С, 09.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в закрито заседание на девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: С И

като разглежда докладваното от С И Частно гражданско дело № 20241110101157 по описа за 2024 година

На 04.04.2024 г. е постъпила молба от заявителя „Н Ф“ ООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр.В, ул.“И С“ № 2, чрез адв.Т., за отстраняване на явна фактическа грешка, допусната в издадените по делото заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК и изпълнителен лист. В молбата се сочи, че съдът неправилно е определил датата, до която се дължат възнаградителните лихви. Отбелязва се, че е отразен краен момент 18.05.2022 г., вместо посочения от заявителя 18.03.2023 г. С оглед на това се иска да се допусне ЯФГ.

Съдът като взе предвид данните по делото и доводите на молителя, намира следното:

Настоящото производство е образувано въз основа на заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК, от „Н Ф“ ООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр.В, ул.“И С“ № 2, срещу Н. П. Т., ЕГН *****, с адрес гр.С, ул.Д № .., за вземания за възнаградителна лихва по договор за заем № ...-17.02.2020 г. от 17.02.2020 г. и договор за заем № ...[1]18.02.2020 г. от 18.02.2020 г., материализирани в нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № №..., том I, рег.№ .., нот.дело № 77/2020 г., съставен от нотариус Ц С, рег.№.. от РНК. Видно от текста на заявлението, в същото са изложени неясни твърдения относно периода, за който се претендира възнаградителна лихва. Поддържа се, че същата не е платена за периода от 19.11.2022 г. до 18.05.2022 г. /по договора за заем от 18.02.2020 г./, респ. от 19.12.2020 г. до 18.05.2021 г. /по договора за заем от 17.02.2020 г./ и е в размер на 25% . В същото време се излагат данни, че посочените размери са относими към падежна дата 18.03.2023 г.

Доколкото заявителят изрично отбелязва, че падежната дата е 18.03.2023 г., то същата следва да се приеме за релевантна и именно до този момент да се присъдят претендираните вземания. Посочването на друг краен на тези вземания в издадените по делото съдебни актове – заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист, представлява очевидна фактическа грешка, която следва да бъде отстранена по реда на чл.247 от ГПК.

Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че независимо, че производството, по което е депозирана молбата на «Б ДСК» ЕАД, е заповедно доклокото същото е уредено в глава XXXVII, част V от ГПК като част от изпълнителното производство, за него е приложима разпоредбата на чл.406, ал.4 ГПК, в която е предвидена възможността за поправка на разпореждането за издаване на изпълнителен по реда на чл.247, 250 и 251 ГПК. В този смисъл е и възприетото в т.7 от ТР № 4/2013 г. на ОСГТКВКС.

С оглед изложеното по-горе и като констатира наличието на очевидна фактическа грешка в заповедта за незабавно изпълнение въз основа на документ по чл.417 от ГПК и изпълнителния лист, издадени по настоящето дело на 09.02.2024 г., по отношение на датата, от която се дължи законна лихва върху присъдената главница, съдът намира, че молбата

следва да бъде уважена.

Водим от горното и на основание чл.247 вр. чл.406, ал.4 от ГПК, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ДОПУСКА поправка на явна фактическа грешка в заповед за незабавно изпълнение въз основа на документ по чл.417 от ГПК и в изпълнителен лист, издадени по настоящето дело на 09.02.2024 г., в които крайния момент на присъдените възнаградителни лихви вместо „18.05.2022 г.“, **се чете „18.03.2023 г.“**.

Разпореждането подлежи на обжалване пред СГС с частна жалба, подадена от длъжника в двуседмичен срок от връчването му заедно със заповедта за незабавно изпълнение, а от заявителя – в едноседмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____